

Оксана ЗАБУЖКО: «АПЕЛЮВАТИ ТУТ МОЖНА ВЖЕ ТІЛЬКИ ДО ЛОГІКИ – ДО ЗДОРОВОГО ГЛУЗДУ...»

«Я тут була дещо «рісьорчила» в мережі на зовсім іншу тему – і, наткнувшись на ось цей комент «свідка доби», вирішила поділитися. По-моєму, цей спогад (а в нас таке згадують рідко, і в підручниках про таке не пишуть!) багато що пояснює в феномені того «колективного самогубства», до якого готуються українці, котрі щиро (!) збираються голосувати за куклу з комічного шоу від московських кураторів. Пояснює, звідки в наших людей така клінічна відсутність імунітету на колоніальний «тролінг», – пише українська письменниця Оксана Забужко на своїй сторінці у соцмережі «Фейсбук». – Як затролити цілий народ» – це не Путін із Сурковим, і не КГБ перші придумали, політика під назвою «дразніть х@хла» походить ще з імператорського театру 19-го ст.

На пам'яті мого покоління, за Щербицького, «что-нибудь укрАинское» (с) в інформпросторі вже з'являлось (було можливе) майже виключно як предмет обри-ГА-ГАНія, – і так, будь-яка персональна «революція гідності» (коли з вас ржуть у вічі, а ви у відповідь не підгигикуєте з дурнуватим осміхом, щоб продемонструвати свою «незакомплексованість», а ставите ржуна на місце, щоб сам заткався і десятому заказав) тоді реально загрожувала звиначенням в «укр. бурж. націоналізмі» (тому в лихоті пам'яті «маланчуківські» 1970-ті інтелігенція в Києві говорила по-українському тільки вдома, і взагалі сиділа тихо, як миш, щоб, крий-Біг, нікого «не спровокувати» фактом свого існування, – а бідолашний обГА-ГА-каний простолод і сам бігцем оддавав дітей до «руських шкіл» – бо не хотів, щоб із них сміялися...).

В результаті сьогодні українці масово страждають на класичний, у четвертому поколінні, «синдром вивченої безпорадності»: коли з нас глумляться в живі очі «з особливим цинізмом» («тролять»), ми використовуємо свій психологічний ресурс не на те, щоб захистити свою гідність, а на те, щоб переконати себе, ніби це «нічого страшного», і «а що тут такого», і – для вже повної психологічної безпеки – «давайте пасмейомся вместе»...

«95-й квартал» – технологія «обриГА-ГАй х@хла» в 4-му поколінні, що паразитує акурат на цій нашій ВИТІСНЕНІЙ ТРАВМІ. А Кукла Зе – віртуальний персонаж з дуже важливою функцією: обнулити нашу колективну, тільки-но розпочату в 2014-му «революцію гідності» – назад до рівня 2010-го, коли в Кремлі за боки брались од реготу, «виписавши» в президенти «дурним х@хлам» на вибір двох своїх агентів, варіанти М і Ж, – і хай чубляться, оборжака ж!

Уже чимало писано про сценарій, за яким віртуальна Кукла Зе має, як пілососом, «ввібрати» весь протестний електорат і потім «передати», яким-небудь гебешним наперсточницьким трюком (змінюю політ. устрою), «всю власть сонетам», (напр., Газпромівській «канцлери ні», а та вже, по старшинству, своєму московському куратору). І так, цей сценарій розрахований – 100%во – на експлуатацію якраз нашої «вивченої безпорадності». Тож не варто кричати людям, що впадкували цей синдром, які вони дурні, – саме це кричали їхнім дідам і прадідам, від яких вони зараз, підсвідомо, намагаються дистанціюватись.

За один місяць такі травми не лікуються, і «відбита» чутливість до образи національної гідності – не відновлюється. Апелювати тут можна вже тільки до логіки – до здорового глузду. На який, власне, й надія...»

8 квітня в ефірі телеканалу ICTV Оксана Забужко висловила думку, що кандидат у президенти України, шоумен Володимир Зеленський в жодному інтерв'ю західним виданням не зміг відокремити себе від свого персонажа: «Це технологія. Поза всяким сумнівом, Україна в черговий раз стала на передньому краї гібридної війни, називайте її гібридною. Але на нас ставиться експеримент, великою мірою безпрецедентний».

Письменниця порівняла те, що відбувається в Україні, з Brexit у Великобританії, де, на її думку, роздмухували невдоволення людей за допомогою медійних технологій. Оксана Забужко заявила: «Виборча кампанія Зеленського почалася у 2015 році. І весь цей час розкручували, з одного боку, симпатичний образ Василя Голобородька, ім'я, вкрадене у видатного поета сучасності, і, до речі, біженця з Луганська із 2014 року. Країна ділиться на тих, для кого Василь Голобородько – це поет-шістдесятник, чие номінування на Нобелівську премію активно обговорювалося у 2014 році. І на тих, хто ніколи не чув про поета Василя Голобородька, а це персонаж серіалу, і він же носій функцій енергійного позитивного образу симпатичного молодого чоловіка, який збирається все змінити».

Письменниця додала, що з образом Голобородька асоціюють актора Зеленського, який грав його: «Уперше саме тепер і саме в Україні 5,5 мільйонів виборців проголосувало за голограму, за віртуального кандидата з ім'ям Володимир Зеленський. Але ми не знаємо, хто такий Володимир Зеленський як політик. Володимир Зеленський – це сума певних позитивних емоцій, пов'язаних із шоу-бізнесом, із гумором, з усмішкою, з рекламою, реклама теж на позитиві. Це віртуал, який непомітно і ненав'язливо запроваджує дуже агресивну мову ненависті вустами свого персонажа... Це реклама розстрілу парламенту».

